

Samling af Afgørelser

Sag T-620/11

**GFKL Financial Services AG
mod
Europa-Kommissionen**

»Statsstøtte — tysk skattelovgivning om fremførsel af underskud til fremtidige skatteår (Sanierungsklausel) — afgørelse, der erklærer støtten uforenelig med det indre marked — annullationssøgsmål — individuelt berørt — formaliteten — begrebet statsstøtte — selektiv karakter — skattesystemets karakter og opbygning — offentlige midler — begrundelsespligt — berettiget forventning«

Sammendrag – Rettens dom (Niende Afdeling) af 4. februar 2016 –

- 1. Annullationssøgsmål — fysiske eller juridiske personer — retsakter, som berører dem umiddelbart og individuelt — individuelt berørt af en retsakt af generel karakter — betingelser — kommissionsafgørelse, der forbyder en støtteordning til fordel for en sektor — søgsmål anlagt af en virksomhed, der råder over en erhvervet rettighed til at opnå en skattebesparelse i henhold til denne ordning — formaliteten*
(Art. 263, stk. 4, TEUF)
- 2. Annullationssøgsmål — fysiske eller juridiske personer — retlig interesse — kommissionsafgørelse, hvorved det fastslås, at en støtte er uforenelig med det indre marked — udsættelse af anvendelsen af den omhandlede støtteordning efter Kommissionens beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure — søgsmål anlagt af en person, der var berettiget i henhold til denne støtteordning — formaliteten*
(Art. 263, stk. 4, TEUF)
- 3. Institutionernes retsakter — begrundelse — forpligtelse — rækkevidde — kommissionsafgørelse vedrørende statsstøtte*
(Art. 107 TEUF og 296 TEUF)
- 4. Statsstøtte — begreb — foranstaltningens selektive karakter — skattelettelsesforanstaltning — bedømmelseskriterier — begrundelse vedrørende støtteordningens art eller opbygning*
(Art. 107, stk. 1, TEUF)
- 5. Statsstøtte — Kommissionens afgørelse — domstolsprøvelse — grænser — vurdering af lovligheden ud fra de oplysninger, der forelå på tidspunktet for vedtagelsen af afgørelsen — anbringende, der bygger på faktiske omstændigheder, der ikke er blevet påberåbt under den administrative procedure — formaliteten*
(Art. 108 TEUF og 263 TEUF)

6. *Statsstøtte — begreb — foranstaltningens selektive karakter — skattelettelsesforanstaltning — skatteforanstaltning, der tillader fremførsel af underskud ved erhvervelse af en virksomhed i vanskeligheder med henblik på sanering — omfattet — begrundelse vedrørende skatteordningens art eller opbygning — foreligger ikke*

(Art. 107 TEUF)

7. *Statsstøtte — begreb — støtte hidrørende fra statsmidler — en medlemsstats afståelse fra at opkræve skatter, der giver investorer mulighed for at erhverve kapitalandele i visse virksomheder under mere fordelagtige skattemæssige betingelser — omfattet*

(Art. 107, stk. 1, TEUF)

8. *Statsstøtte — tilbagesøgning af en ulovlig støtte — støtte ydet i strid med procedurereglerne i artikel 108 TEUF — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — anvendelsesområde — nationale myndigheder har givet bindende forhåndsbesked, der strider mod EU-lovgivningen — ingen berettiget forventning hos støttemodtagerne — eksistensen af angiveligt tilsvarende foranstaltninger i andre medlemsstater — ikke relevant*

(Art. 108 TEUF; Rådets forordning nr. 659/1999, art. 14, stk. 1, andet punktum)

1. En virksomhed kan i princippet ikke anlægge søgsmål med påstand om annullation af en afgørelse fra Kommissionen, der forbyder en støtteordning til fordel for en sektor, hvis virksomheden alene er berørt af denne afgørelse, fordi den tilhører den pågældende sektor og potentielt kan blive omfattet af støtten. Når denne kommissionsafgørelse derimod berører en gruppe personer, som var identificerede eller kunne identificeres på tidspunktet for vedtagelsen af retsakten og på grundlag af kriterier, som er specifikke for medlemmerne af denne gruppe, kan disse antages at være individuelt berørt af denne retsakt, da de indgår i en sluttet gruppe af erhvervsdrivende.

En virksomhed, der råder over en erhvervet ret til en skattemæssig besparelse i henhold til en national lovgivning, der kvalificeres som statsstøtte ved den afgørelse, der forbyder denne støtteordning til fordel for en sektor, skal således anses for at være en del af en lukket kreds af erhvervsdrivende, som var identificerede, eller i det mindste let identificerbare, på tidspunktet for vedtagelsen af denne afgørelse som omhandlet i dom af 15. juli 1963, Plaumann mod Kommissionen, 25/62. Denne konklusion anfægtes ikke af den omstændighed, at de nationale myndigheder efter Kommissionens afgørelse om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, og dernæst efter den afgørelse, der forbyder en støtteordning til fordel for en sektor, vedtog foranstaltninger med henblik på at undlade at anvende den omhandlede nationale lovgivning.

I øvrigt er de forhold, hvorpå retspraksis baserer individuel berørthed som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF, ikke nødvendigvis sammenfaldende med de forhold, der indebærer, at der er tale om statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF.

(jf. præmis 55, 56, 64, 65, 70 og 71)

2. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 76-80)

3. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 86-97)

4. En kvalificering af en national skatteforanstaltning som »selektiv« forudsætter for det første en forudgående identifikation og undersøgelse af den almindelige eller »normale« skatteordning i den pågældende medlemsstat. For det andet skal den eventuelle selektive karakter af den fordel, der ydes ved den pågældende skatteforanstaltning, vurderes og fastslås i forhold til denne almindelige eller »normale« skatteordning, idet det godtgøres, at denne foranstaltning udgør en undtagelse fra den almindelige ordning, for så vidt som den indfører differentiering mellem de aktører, der i forhold til det formål, der forfølges med denne ordning, befinder sig i en sammenlignelig faktisk og retlig situation, hvilket det påhviler Kommissionen at godtgøre. Efter disse to indledende trin i undersøgelsen kan en foranstaltning kvalificeres som prima facie selektiv.

Imidlertid opfylder en foranstaltning, som ganske vist udgør en fordel for modtageren, men som er begrundet i karakteren eller opbygningen af den ordning, som den er et led i, ikke betingelsen om selektivitet, hvilket det tilkommer medlemsstaten at godtgøre. Efter dette eventuelle tredje trin i undersøgelsen kan en foranstaltning kvalificeres som selektiv.

For så vidt angår begrundelsen af en national skatteforanstaltning ved skattesystemets karakter eller almindelige opbygning må der sondres mellem på den ene side de formål, som er tildelt ved et særligt skattesystem og ligger uden for det almindelige skattesystem, og på den anden side de mekanismer, som er uadskilleligt forbundet med selve skattesystemet, og som er nødvendige for at gennemføre sådanne formål, idet disse formål og mekanismer i deres egenskab af grundlæggende eller ledende principper for det omhandlede skattesystem kan støtte en sådan begrundelse.

(jf. præmis 100-102 og 153)

5. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 110)

6. En skattelettelsesforanstaltning, der som undtagelse fra en regel, der begrænser muligheden for fremførsel af underskud i tilfælde af en erhvervelse af 25% eller mere af et selskabs kapitalandele, under visse betingelser tillader fremførsel af underskud, når erhvervelsen af en virksomhed i vanskeligheder finder sted med henblik på sanering, er prima facie selektiv, fordi den ikke omhandler alle de virksomheder, hvis aktionærkreds er blevet ændret i væsentlig grad, idet den finder anvendelse på en veldefineret kategori af virksomheder, nemlig virksomheder, der på tidspunktet for erhvervelsen er insolvente eller forgældede eller i risiko for at blive insolvente eller forgældede. Denne foranstaltning, hvoraf visse betingelser ikke er knyttet til formålet om at forebygge misbrug, og som ikke omfatter alle de virksomheder, der befinder sig i en sammenlignelig faktisk og retlig situation med hensyn til det omhandlede skattesystems formål, begunstiger ved sin virkning virksomheder i vanskeligheder. Kommissionen begik således ikke en fejl, da den fandt, at den omtvistede foranstaltning indførte en sondring mellem erhvervsdrivende, der med hensyn til skattesystemets formål befandt sig i en sammenlignelig faktisk og retlig situation.

Denne skatteforanstaltning kan heller ikke begrundes ved skattesystemets karakter eller almindelige opbygning, idet foranstaltningens væsentligste formål, som er at lette sanering af virksomheder i vanskeligheder, ikke er en del af de grundlæggende eller ledende principper for skattesystemet, og at det således ikke er dette system iboende, men eksternt i forhold til dette, uden at det er fornødent at undersøge, om den omtvistede foranstaltning er forholdsmæssig i forhold til det forfulgte formål.

(jf. præmis 138, 139, 141, 142, 159 og 160)

7. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 175-183)

8. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 186-192)